

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Makajevem ve věci

žalobce: **P. Š.**,
bytem X,

zastoupen advokátem Mgr. Martinem Krahulíkem,
se sídlem Malostranské nám. 5/28, Praha,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2022, č. j. 127678/2020/KUSK/HRO,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Příbram (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 20. 12. 2021, č. j. MeUPB 116374/2021/Nep, a toto rozhodnutí potvrdil. Správní orgán prvního stupně tímto rozhodnutím shledal žalobce vinným z přestupků podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 61/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), jehož se žalobce dopustil tím, že dne 18. 9. 2021 cca. ve 22:20 hodin řídil po pozemní komunikaci v X ve směru jízdy k obci L. v okrese P. motorové vozidlo X, při následné silniční kontrole na odbočce k lokalitě "K." se odmítl jako řidič podrobit na výzvu policisty vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Výše uvedeným jednáním porušil § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu.
2. Žaloba přes svou rozsáhlost obsahuje v zásadě toliko jeden žalobní bod – nezákonnost provedené kontroly, přičemž tuto nezákonnost spatřuje v tom, že kontrola byla provedena 1) mimo pozemní komunikaci v obydli žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. N.

3. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že k výzvě na podrobení se zkoušce na alkohol došlo ihned po odbočení ze silnice, u brány na vjezd na pozemky ve vlastnictví třetí osoby, nikoliv žalobce. Jízda žalobce nebyla přerušena, nedošlo k jakékoliv časové prodlevě mezi řízením vozidla žalobcem a silniční kontrolou.
4. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že byl přesvědčen o tom, že se již v momentě výzvy zasahujících policistů nachází na vlastním pozemku a odmítl se z tohoto důvodu podrobovat orientační zkoušce, zda je anebo není ovlivněn alkoholem. Rovněž poukázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 4. 2022, č. j. 11 A 215/2021-76, který konstatoval nezákonnost zásahu policistů vůči žalobci.

II. Obsah správního spisu

5. Z oznámení přestupku Policie ČR, Obvodní oddělení Milín č.j. KRPS-233686-18/PŘ-2021-011115-Slam ze dne 26. 9. 2021, postoupeného správnímu orgánu je zřejmé, že obviněný dne 18.09.2021 cca. ve 22:20 hodin řídil po pozemní komunikaci v X ve směru jízdy k obci L. a následně k lokalitě "K." v okrese P. motorové vozidlo X, při následné silniční kontrole se odmítl jako řidič podrobit na výzvu policisty vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Uvedené skutečnosti zjistila hlídka PČR - Obvodní oddělení Milín, kdy byl řidič vozidla spatřen při jízdě po pozemní komunikaci, s vozidlem zastaven a následně podroben silniční kontrole. Řidič se nepodrobil výzvě policisty k provedení orientační zkoušky na přítomnost alkoholu a následně se odmítl jako řidič podrobit na výzvu policisty odbornému lékařskému vyšetření, spojenému s odběrem biologického materiálu. Věc byla postoupena k vyřízení správnímu orgánu
6. Dne 1. 10. 2021 vydal správní orgán I. stupně příkaz, jímž shledal žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Dne 13. 10. 2021 podal žalobce proti tomuto příkazu odpor.
7. Dne 30. 11. 2021 proběhlo ve věci ústní jednání, v jehož rámci byli vyslechnuti zasahující policisté. Ve svých výpovědích v zásadě shodně uvedli, že vozidlo žalobce kličkovalo od jedné krajnice ke druhé, poroto se jej rozhodli zastavit.
8. Dne 20. 12. 2021 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým shledal žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. V odůvodnění uvedl, že oba svědci v meritu věci správnímu orgánu v podstatě shodně a nerozporně popsali situaci související se silniční kontrolou, potvrdili, že řidič na sebe upozornil svou nestandardní jízdou, shodli se, že ve chvíli, kdy obviněný signalizoval odbočení z komunikace, spustili policisté ve vozidle výstražné světelné zařízení, a protože vozidlo X odbočilo z komunikace M. – L., provedli silniční kontrolu bezprostředně po odbočení v místě, kde vozidlo zastavilo. Policisté shodně uvedli, že proběhla výzva k orientační dechové zkoušce, kterou řidič odmítl uposlechnout, proběhla výzva k odbornému lékařskému vyšetření. I ta byla odmítnuta. Dále uvedli, že k zastavení vozidla došlo bezprostředně po odbočení, v prostoru brány, která se zde nachází. To v podstatě ve svých podkladech potvrdil i žalobce. K tomu správní orgán I. stupně uvedl, že není pochyb o tom, že žalobce byl zastavován již na komunikaci a kontrolován bezprostředně vedle ní, na počátku příjezdové komunikace k nemovitosti K. Proč k takové situaci došlo, policisté zcela srozumitelně objasnili. Nelze objektivně posoudit, zda řidič zastavil na výzvu policisty či sám o své vůli, aby otevřel bránu, a v uvedených souvislostech to není podstatné. Podstatné je, že na výzvu policisty měl zastavit, vozidlo zastavilo a řidič byl podroben silniční kontrole. Podstatná je tedy dle názoru správního orgánu především

skutečnost, že obviněný byl kontrolován jako řidič motorového vozidla, bezprostředně v souvislosti s jízdou po pozemní komunikaci.

9. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Dne 29. 3. 2021 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění uvedl, že skutečnost, že se vozidlo v okamžiku silniční kontroly již nenacházelo na veřejně přístupné pozemní komunikaci, není pro zákonnost kontroly relevantní.

III. Posouzení věci krajským soudem

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), načež shledal, že žaloba není důvodná. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem vyjádřili souhlas v intencích § 51 odst. 1 s. ř. s. Dokazování soud neprováděl, jelikož navržené listiny byly v obdobném rozsahu předloženy již ve správním řízení a jsou tak obsahem správního spisu, jímž se dokazování neprovádí.
11. Úvodem soud předesílá, že v projednávané věci je nesporné, že žalobce byl kontrolován policií a že odmítl jak dechovou, tak krevní zkoušku a jednání popsaného ve výroku prvostupňového rozhodnutí se tak dopustil. Dále je třeba uvést, že soud se nebude zabývat informacemi uvedenými v bodě III žaloby, jelikož tam obsažená tvrzení nejsou koncipována jako žalobní body (ty jsou obsaženy v bodě V žaloby), ale spíše jako vysvětlení důvodů, proč měl žalobce dechovou i krevní zkoušku odmítnout. Důvody tohoto odmítnutí však v projednávané věci nejsou relevantní, jelikož podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu je řidič povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Předmětem soudního přezkumu v mezích žalobních bodů tak zůstává pouze to, zda měli zasahující policisté oprávnění vstoupit na pozemek žalobce a kontrolu provést. Pokud by tomu tak nebylo, nebylo by pochopitelně možné žalobce na základě nezákonné kontroly sankcionovat.
12. První otázkou, kterou je potřeba zodpovědět, je to, zda je možné silniční kontrolu provést i v situaci, kdy se kontrolovaný nenachází na pozemní komunikaci. Odpověď na tuto otázku je kladná. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 3. 2012, č. j. 2 As 130/2011-63, „*Jak již bylo uvedeno shora, je k tomu, aby mohla být osoba vyzvána k předmětnému vyšetření, nezbytně nutné, aby tato osoba byla účastníkem provozu na pozemních komunikacích. Takovou osobou jistě bude i ten, kdo se zcela prokazatelně chystá nastartovat vůz a vyjet s ním na pozemní komunikaci. Bezesporu takovou osobou bude i osoba, která sice již ukončila jízdu na pozemní komunikaci, ale souvislost s provozem na pozemní komunikaci je stále ještě bezprostřední a není přetržena jinou déletrvající činností či dějem*“. Soud tedy uzavírá, že skutečnost, že se žalobce v době kontroly nenacházel na pozemní komunikaci, sama o sobě silniční kontrole nebránila, jelikož souvislost kontroly s provozem na pozemní komunikaci stále byla bezprostřední. V tomto ohledu ostatně účastníci nejsou ani ve vzájemném rozporu.

13. Druhou otázkou je, zda v projednávané věci mohli policisté za účelem provedení kontroly vstoupit do obydlí žalobce. K tomu je třeba připojit dvě úvodní poznámky. Předně soud konstatuje, že v projednávané věci není zcela zřejmé (vzhledem k absenci kamerového záznamu), zda kontrola žalobce proběhla již v jeho obydlí (na pozemcích patřících k areálu mlýnu K., bez ohledu na konkrétní osobu vlastníka), či nikoliv. Soud proto vychází z možnosti příznivější pro žalobce a v rozsudku dále pracuje s předpokladem, že k prvotní kontrole došlo již v obydlí žalobce (na jeho okraji). Dále není zcela zřejmé, nakolik žalobce spatřuje narušení nedotknutelnosti svého obydlí již provedením prvotní kontroly (jak uvádí např. v bodě 29 žaloby), nebo nakolik až ve skutečnosti, že po prvotní kontrole pokračovali policisté za ním až k jeho domu (viz bod 35 žaloby), jelikož žalobce napříč žalobou důsledně neodděluje prvotní kontrolu od následného vývoje událostí. Soud k tomu obecně konstatuje, že přestože obě situace představují zásah do nedotknutelnosti obydlí, je jejich intenzita značně rozdílná. Zatímco běžná kontrola provedená na rozhraní mezi pozemní komunikací a obydlím žalobce nepředstavuje nijak invazivní zásah do soukromí, v případě následného vývoje událostí (jízdy policistů za žalobcem k jeho domu a následné konfrontaci) jde již o zásah citelnější. Předmětem soudního přezkumu v projednávané věci je však pouze prvotní kontrola, z níž vzešlo napadené rozhodnutí – další dění bylo ostatně předmětem soudního přezkumu ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 215/2021.
14. Žalobce namítá, že policisté neměli oprávnění ke vstupu do obydlí žalobce, což způsobilo nezákonnost provedené kontroly. Tato námitka není důvodná.
15. Podle § 40 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, je policista oprávněn vstoupit bez souhlasu uživatele do obydlí, jiného prostoru nebo na pozemek a provést tam potřebné úkony nebo jiná opatření jen tehdy, jestliže věc nesnese odkladu a vstup tam je nezbytný pro ochranu života nebo zdraví osob anebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti.
16. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uvedl, že *„se nelze tedy divit policistům, kteří jedou ve služebním vozidle v noci za jiným vozidlem, jehož jízda není zcela plynulá, že vozidlo upoutá jejich pozornost a rozhodnou se řidiče zkontrolovat. Naopak, pokud by to neučinili, byl by to dle názoru správního orgánu důvod k domněnce, že svou službu nevykonávají dobře, v zájmu společnosti a bezpečnosti účastníků silničního provozu... dle názoru správního orgánu byla silniční kontrola zcela legitimní, s ohledem na okolnosti jízdy byla legitimní i výzva k dechové zkoušce na alkohol. Již ve spise o přestupku policisté uvedli, že z řidiče byl mj. cítit alkohol. V pozici svědka rovněž jeden z policistů potvrdil, že z řidiče byl alkohol cítit. Výzva k orientační dechové zkoušce tedy byla v této situaci na místě, a po jejím odmítnutí nemohlo následovat nic jiného, než výzva k odbornému lékařskému vyšetření“*. Správní orgán tedy dovodil oprávněnost kontroly z toho, že řidič, který v nočních hodinách jede po pozemní komunikaci nestandardním způsobem (ze strany na stranu), vyvolává podezření, zda neřídí pod vlivem alkoholu. S tímto závěrem se soud ztotožňuje, jelikož je zcela v souladu s obecnou lidskou zkušeností. Soud dále dodává, že z obecné lidské zkušenosti je rovněž zřejmé, že řízení pod vlivem alkoholu je velmi nebezpečný fenomén ve vztahu k bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a ochraně života a zdraví účastníků provozu (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2015, č. j. 6 As 276/2014-61). Lze tedy mít za to, že vstup na okraj obydlí za účelem zjištění, zda je osoba řídící motorové vozidlo (která se zjevně chystá v jízdě pokračovat) pod vlivem návykových látek (a pokud ano, pak za účelem zabránění této osobě v další jízdě) je vstupem nezbytným pro ochranu života nebo zdraví osob ve smyslu § 40 odst. 1 zákona o

policii České republiky. Soud přitom zdůrazňuje, že v době zahájení kontroly nemohli zasahující policisté s jistotou vědět, zda se žalobce nehodlá na pozemní komunikaci vrátit, a nelze ani přehlédnout, že od hranice jeho obydlí k jeho domu vedla ještě dlouhá cesta, při které by v důsledku případného řízení pod vlivem alkoholu mohlo myslitelně dojít k ohrožení života jak osob přímo ve vozidle, tak i dalších osob, které se potenciálně mohly v okolí cesty vyskytovat. Soud tak shrnuje, že postup zasahujících policistů (pokud jde o provedení prvotní kontroly) byl s ohledem na okolnosti (podezření na řízení pod vlivem alkoholu a nízkou intenzitu narušení nedotknutelnosti obydlí žalobce danou zastavením na okraji obydlí) přiměřený.

17. Žalobce v replice poukázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 4. 2022, č. j. 11 A 215/2021-76, který konstatoval nezákonnost zásahu policistů vůči žalobci. Tento rozsudek však žalobci nijak neprospívá. Soud pro kontext uvádí, že průběh daného večera lze rozdělit do tří etap: 1) prvotní kontrola na hranici obydlí žalobce, při které žalobce odmítl dechovou a krevní zkoušku, 2) jízda žalobce k jeho domu a jízda policistů za ním a 3) použití donucovacích prostředků vůči žalobci. Městský soud v Praze se první etapou nezabýval (ta je předmětem nyní projednávané věci resp. rozhodnutí z ní vzešlé). Pokud jde o druhou etapu (kde bylo narušení obydlí žalobce výraznější než v první etapě), pak městský soud shledal postup policistů zákonným a žalobu v této části zamítl. Žalobci dal za pravdu, pouze pokud jde o nezákonnost třetí etapy, tedy pokud jde o použití donucovacích prostředků vůči žalobci a jeho převezení na policejní a poté záchytnou stanici. Rozsudek městského soudu tedy sice konstatoval dílčí nezákonnost (byť závažnou) v postupu policistů, ve svém celku však spíše svědčí žalovanému, jelikož jako zákonný akceptoval zásah, při kterém bylo narušení obydlí žalobce významnější, než tomu bylo v projednávané věci.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

18. Protože soud neshledal žalobu důvodnou, zamítl ji (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
19. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšnému žalovanému náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 1. prosince 2022

Mgr. Miroslav Makajev, v. r.
samosoudce